



**LIETUVOS RESPUBLIKOS
GARANTIJŲ KOMANDIRUOTIEMS DARBUOTOJAMS ĮSTATYMO NR. X-199
PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. birželio 16 d. Nr. XII-2437
Vilnius

**1 straipsnis. Lietuvos Respublikos garantijų komandiruotiems darbuotojams
įstatymo Nr. X-199 nauja redakcija**

Pakeisti Lietuvos Respublikos garantijų komandiruotiems darbuotojams įstatymą Nr. X-199 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
GARANTIJŲ KOMANDIRUOTIEMS DARBUOTOJAMS
ĮSTATYMAS**

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas užtikrina garantijas darbuotojams, atsiųstiems iš kitų valstybių laikinai dirbti Lietuvos Respublikos teritorijoje, ir nustato tarpvalstybinį prašymų dėl finansinių administracinių sankcijų ir (ar) baudų išieškojimo arba pranešimų apie sprendimus dėl tokių sankcijų ir (ar) baudų skyrimo vykdymą. Ne Europos Sąjungos valstybių narių teritorijose įsisteigusioms įmonėms negali būti taikomos palankesnės sąlygos, negu tos, kurios taikomos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje įsisteigusioms įmonėms.

2. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

3. Šio įstatymo II skyrius taikomas vykdant Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų paskirtų arba administracinių ar teisminių institucijų patvirtintų, arba kitų darbo ginčus nagrinėjančių organų paskirtų finansinių administracinių sankcijų ir (ar) baudų, įskaitant mokesčius ir priemokas, susijusių su šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatytų

analogiškų garantijų pažeidimu, išieškojimą ir pranešimus apie sprendimus dėl tokių sankcijų ir (ar) baudų skyrimo.

4. Šio įstatymo II skyrius netaikomas vykdant sankcijas, kurioms taikomas 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (OL 2005 L 76, p. 16), 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL 2001 L 12, p. 1) ar 2006 m. balandžio 27 d. Tarybos sprendimas 2006/325/EB dėl Europos bendrijos ir Danijos Karalystės susitarimo dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo sudarymo (OL 2006 L 120, p. 22).

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Darbdavys** – kaip nustatyta Lietuvos Respublikos darbo kodekso 16 straipsnyje.
2. **Darbuotojas** – kaip nustatyta Lietuvos Respublikos darbo kodekso 15 straipsnyje.
3. **Grupės įmonė** – kontroliuojančioji ar kontroliuojamoji įmonė, priklausanti įmonių grupei.
4. **Įmonė** – juridinis asmuo ar kita organizacija, turinti teisę verstis ūkine komercine veikla.
5. **Įmonių grupė** – grupė, kurią sudaro kontroliuojančioji įmonė ir kontroliuojamosios įmonės, kaip nustatyta Lietuvos Respublikos Europos darbo tarybų įstatyme.
6. **Komandiruotas darbuotojas** – darbuotojas, paprastai dirbantis kitoje valstybėje, tačiau laikinai atsiųstas dirbti Lietuvos Respublikos teritorijoje.
7. **Laikinis darbuotojas** – kaip nustatyta Lietuvos Respublikos įdarbinimo per laikinojo įdarbinimo įmones įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje.
8. **Laikinojo įdarbinimo įmonė** – kaip nustatyta Lietuvos Respublikos įdarbinimo per laikinojo įdarbinimo įmones įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje.
9. **Užsakovas** – fizinis ar juridinis asmuo ar kita organizacija, su kuriais sudaryta sutartis dėl paslaugų teikimo ar darbų atlikimo.

3 straipsnis. Įstatymo taikymas

1. Šis įstatymas taikomas, kai darbuotojas siunčiamas laikinai dirbti Lietuvos Respublikos teritorijoje:
 - 1) pagal sutartį dėl paslaugų teikimo ar darbų atlikimo, kitos valstybės darbdavio sudarytą su Lietuvos Respublikoje veikiančiu užsakovu, arba

2) kitos valstybės darbdavio įmonės filiale, atstovybėje ar grupės įmonėje Lietuvos Respublikoje, arba

3) kaip laikinasis darbuotojas.

2. Šis įstatymas netaikomas prekybinių laivų įguloms, kurioms galioja Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatymas.

4 straipsnis. Garantijos komandiruotiems darbuotojams

1. Komandiruotam darbuotojui, neatsižvelgiant į teisę, taikytiną darbo sutarčiai ar darbo santykiams, turi būti taikomos Lietuvos Respublikos darbo įstatymų, kitų norminių teisės aktų, įskaitant praplėstas kolektyvines šakos ir teritorines sutartis, nuostatos, nustatančios:

- 1) maksimaliojo darbo laiko ir minimaliojo poilsio laiko trukmę;
- 2) minimaliųjų kasmetinių mokamų atostogų trukmę;
- 3) minimalųjį darbo užmokestį, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, darbą naktį, darbą poilsio ir švenčių dienomis;
- 4) laikinųjų darbuotojų darbo sąlygas;
- 5) darbuotojų saugą ir sveikatą;
- 6) asmenų iki aštuoniolikos metų, nėščių, neseniai pagimdžiusių ir krūtimi maitinančių darbuotojų apsaugą darbe;
- 7) diskriminacijos darbe draudimą.

2. Dienpinigiai ir kitos išmokos, išskyrus skirtus su komandiruite susijusioms faktinėms kelionės, nakvynės ir maitinimo išlaidoms kompensuoti, laikomi minimaliojo darbo užmokesčio dalimi.

3. Jeigu valstybės, kurios teisė taikytina darbo sutarčiai ar darbo santykiams, teisinės nuostatos darbuotojui numato palankesnes sąlygas, negu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nuostatos, taikomos valstybės, kurios teisė taikytina darbo sutarčiai ar darbo santykiams, teisinės nuostatos.

4. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais atvejais nuostatos, susijusios su minimaliuoju darbo užmokesčiu, įskaitant padidintą apmokėjimą už viršvalandinį darbą, netaikomos, jeigu komandiruotės trukmė neviršija trisdešimt dienų.

5. Šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytos garantijos, susijusios su minimaliąja kasmetinių atostogų trukme, minimaliuoju darbo užmokesčiu ir apmokėjimu už viršvalandinį darbą, netaikomos, jeigu gaminio pradinį surinkimą ir (ar) pirmąjį instaliavimą atlieka gaminį tiekiančios įmonės kvalifikuoti darbuotojai ir (ar) specialistai, kai tai yra nustatyta prekių tiekimo sutartyje ir yra būtina norint naudotis patiektu gaminiu ir kai jų komandiruotės trukmė neviršija

aštuonių dienų. Ši išimtis netaikoma, kai komandiruotas darbuotojas Lietuvos Respublikos teritorijoje dirba statybos darbus, nustatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme.

6. Komandiruotės trukmė skaičiuojama sudedant visas komandiruotės ar komandiruočių kalendorines dienas per vieną metų laikotarpį nuo pirmosios komandiruotės pradžios.

7. Darbdavys, kuris yra subrangovas, ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo informavimo apie komandiruotam darbuotojui, kuris dirba statybos darbus, nustatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, taikomas šio straipsnio 1 dalies nuostatas papildomai informuoja apie tai rangovą šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

8. Rangovo, gavusio informaciją iš darbdavio, kuris yra subrangovas, reikalavimu darbdavys turi pateikti susipažinti su dokumentais, susijusiais su komandiruotu darbuotoju.

9. Už šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytų piniginių įpareigojimų, susijusių su minimaliuoju darbo užmokesčiu, įvykdymą komandiruotam darbuotojui rangovas, kai subrangovas yra darbdavys, atsako subsidiariai, išskyrus šio straipsnio 10 dalyje nurodytą atvejį.

10. Rangovui, kai darbdavys yra subrangovas, kuris pasinaudojo šio straipsnio 8 dalyje įtvirtinta teise, arba kai subrangovas, kuris yra darbdavys, neįvykdė šio straipsnio 7 dalyje nurodytos pareigos, nekyla subsidiari atsakomybė už šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytų piniginių įpareigojimų, susijusių su minimaliuoju darbo užmokesčiu, įvykdymą komandiruotam darbuotojui.

11. Subsidiari rangovo, kai darbdavys yra subrangovas, atsakomybė apsiriboja tik teisėmis, nustatytomis subrangos sutartyje.

5 straipsnis. Informavimas

1. Kitos valstybės darbdavys, siunčiantis darbuotoją laikinai dirbti Lietuvos Respublikos teritorijoje ilgesniam kaip trisdešimt dienų laikotarpiui arba dirbti statybos darbus, numatytus Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka iš anksto informuoja komandiruojamo darbuotojo darbo funkcijos atlikimo vietos Valstybinės darbo inspekcijos teritorinį skyrį apie šiam darbuotojui taikomas šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas nuostatas.

2. Su komandiruotu darbuotoju susijusius dokumentus darbdaviai privalo turėti darbo funkcijos atlikimo vietoje visą komandiruotės laikotarpį ir nedelsdami pateikti kompetentingoms institucijoms jų prašymu.

3. Valstybinė darbo inspekcija nemokamai ir nedelsdama teikia informaciją ar kitaip bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis dėl šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų taikymo komandiruotiems darbuotojams, taip pat dėl šiame įstatyme nustatytų komandiruoto darbuotojo garantijų pažeidimų. Valstybinė darbo

inspekcija užtikrina, kad informacija apie Lietuvos Respublikos norminių teisės aktų, įskaitant praplėstas kolektyvines šakos ir teritorines sutartis, nuostatas dėl šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų komandiruotam darbuotojui taikomų sąlygų būtų prieinama Europos Sąjungos valstybių narių darbdaviams nemokamai, aiškiai, skaidriai, išsamiai, nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, užtikrinant asmenų su negalia prieigą.

4. Valstybinė darbo inspekcija savo iniciatyva ir (ar) kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų ar komandiruočių darbuotojų prašymu atlieka patikrinimus, ar nepažeidžiamos komandiruočių darbuotojų garantijos.

5. Lietuvos Respublikos teritorijoje dirbti komandiruotam darbuotojui leidimo dirbti išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.

II SKYRIUS

TARPVALSTYBINIS PRAŠYMŲ DĖL FINANSINIŲ ADMINISTRACINIŲ SANKCIJŲ IR (AR) BAUDŲ IŠIEŠKOJIMO ARBA PRANEŠIMŲ APIE SPRENDIMUS DĖL TOKIŲ SANKCIJŲ IR (AR) BAUDŲ SKYRIMO VYKDYMAS

6 straipsnis. Bendradarbiavimas vykdant prašymus dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo ir pranešimus apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo

1. Valstybinė darbo inspekcija, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos (toliau – prašančioji institucija) prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo arba pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo, vadovaudamasi šio įstatymo 7 straipsniu:

1) išieško prašančiosios institucijos paskirtą arba administracinių ar teisminių institucijų arba, kai taikytina, kitų darbo ginčus nagrinėjančių organų, vadovaujantis prašančiosios institucijos valstybės narės (toliau – prašančiosios institucijos valstybė) įstatymais ir procedūromis patvirtintą finansinę administracinę sankciją ir (ar) baudą, kurios yra toliau neskundžiamos;

2) praneša atsakovui apie sprendimą, kuriuo skiriama finansinė administracinė sankcija ir (ar) bauda;

3) praneša atsakovui apie kitus atitinkamus dokumentus, susijusius su finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimu, įskaitant teismo sprendimą ar galutinį sprendimą, kurie gali būti pateikti patvirtintos kopijos forma, sudarančius prašymo dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo teisinį pagrindą ir teisę jį vykdyti.

2. Valstybinė darbo inspekcija atlieka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus veiksmus, jeigu prašančiosios institucijos prašymas dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos

išieškojimo arba pranešimas apie sprendimą, kuriuo skiriama finansinė administracinė sankcija ir (ar) bauda, pateiktas pagal prašančiosios institucijos valstybėje narėje galiojančius įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinę praktiką. Toks prašymas pateikiamas tuo atveju, kai prašančioji institucija negali įvykdyti išieškojimo ar pateikti pranešimo pagal savo įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinę praktiką.

3. Valstybinė darbo inspekcija, gavusi prašymą išieškoti finansinę administracinę sankciją ir (ar) baudą arba pranešimą apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (ar) bauda, perduotą per Vidaus rinkos informacinę sistemą ir laikantis šiame skyriuje nurodytų reikalavimų, jį pripažįsta nereikalaudama atlikti papildomų formalumų ir nedelsdama imasi visų būtinų priemonių jam įvykdyti, išskyrus atvejus, kai Valstybinė darbo inspekcija nusprendžia vadovautis šio įstatymo 8 straipsnyje nustatytais atsisakymo vykdyti prašymą pagrindais.

4. Siekdama išieškoti finansinę administracinę sankciją ir (ar) baudą arba pateikti pranešimą apie sprendimą, kuriuo skiriama tokia sankcija ir (ar) bauda, Valstybinė darbo inspekcija vadovaujasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, taikomais dėl tokio paties, o jeigu toks nenumatytas, – panašaus pobūdžio pažeidimo ar sprendimo.

7 straipsnis. Prašymas dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo arba pranešimas apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo

1. Prašančiosios institucijos prašymas dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo, taip pat pranešimas apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo vykdomas nedelsiant, remiantis duomenimis, nurodytais Europos Komisijos patvirtintame bendrajame dokumente (toliau – bendrasis dokumentas), kuriame turi būti nurodoma:

1) adresato vardas ir pavardė (pavadinimas) ir žinomas adresas, taip pat bet kokie kiti susiję duomenys ar informacija adresato tapatybei nustatyti;

2) pažeidimo faktų ir aplinkybių santrauka, pažeidimo pobūdis ir atitinkamos taikytinos taisyklės;

3) dokumentas, kuriuo leidžiama vykdyti reikalavimą prašančiosios institucijos valstybėje, ir visa kita svarbi informacija ar dokumentas, įskaitant teisinio pobūdžio informaciją ar dokumentus, susijusius su pagrindiniu reikalavimu, finansine administracine sankcija ir (ar) bauda;

4) kompetentingos institucijos, atsakingos už finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos įvertinimą, ir, jeigu tai kita institucija, kompetentingos institucijos, iš kurios galima gauti papildomos informacijos apie finansinę administracinę sankciją ir (ar) baudą arba galimybes

ginčyti mokėjimo pareigą ar sprendimą, kuriuo ji paskirta, pavadinimas, adresas ir kiti kontaktiniai duomenys.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame bendrajame dokumente taip pat nurodoma:

1) kai pateikiamas pranešimas apie sprendimą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos skyrimo, – pranešimo tikslas ir laikotarpis, per kurį jis turi būti įvykdytas;

2) kai pateikiamas prašymas dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo, – data, kada teismo sprendimas arba sprendimas tampa vykdytinas arba galutinis, finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos pobūdžio ir dydžio aprašymas, visos datos, turinčios reikšmės sprendimo vykdymui, įskaitant tai, ar teismo sprendimas arba sprendimas buvo įteiktas atsakovui (atsakovams) ir kaip buvo įteiktas, ar jis buvo paskelbtas atsakovui (atsakovams) nedalyvaujant, taip pat prašančiosios institucijos patvirtinimas, kad sankcija ir (ar) bauda yra neskundžiamos, ir pagrindinis reikalavimas, dėl kurio teikiamas prašymas, ir jį sudarančių elementų apibūdinimas.

3. Valstybinė darbo inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, imasi visų būtinų veiksmų, kad ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo prašymo ar pranešimo gavimo dienos, informuotų atsakovą apie prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo ar pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo ir, kai būtina, apie atitinkamus Valstybinei darbo inspekcijai pateiktus dokumentus.

4. Valstybinė darbo inspekcija ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo prašymo ar pranešimo gavimo dienos informuoja prašančiąją instituciją apie:

1) veiksmus, kurių ji ėmėsi vykdydama prašančiosios institucijos prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo ir pranešimą apie sprendimą dėl sankcijos ir (ar) baudos skyrimo, ir nurodo datą, kada adresatui buvo įteiktas pranešimas;

2) atsisakymo vykdyti prašymą priežastis, jeigu ji, vadovaudamasi šio įstatymo 8 straipsnio nuostatomis, atsisako vykdyti prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo ar pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo.

8 straipsnis. Atsisakymo vykdyti prašymą ar pranešimą pagrindai

1. Valstybinė darbo inspekcija turi teisę atsisakyti vykdyti prašančiosios institucijos prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo arba pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo, jeigu prašančiosios institucijos prašyme nėra pateikta šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija, prašymas nėra išsamus arba akivaizdžiai neatitinka pagrindinio sprendimo.

2. Valstybinė darbo inspekcija gali atsisakyti vykdyti prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo šiomis aplinkybėmis:

1) Valstybinei darbo inspekcijai atlikus tyrimą paaiškėja, kad numatytos išlaidos ar ištekliai, reikalingi finansinei administracinei sankcijai ir (ar) baudai išieškoti, yra neproporcingi išieškotinai sumai arba dėl to kiltų didelių sunkumų;

2) bendra finansinė administracinė sankcija ir (ar) bauda yra mažesnė negu 350 eurų arba tos sumos atitikmuo;

3) negerbiamos atsakovų pagrindinės teisės ir laisvės, įtvirtintos Lietuvos Respublikos Konstitucijoje.

9 straipsnis. Procedūros sustabdymas

1. Jeigu vykdant prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo arba pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo atsakovas ar suinteresuotoji šalis prašančiosios institucijos valstybėje užginčija arba apskundžia finansinę administracinę sankciją ir (ar) baudą, ir (ar) pagrindinį reikalavimą, Valstybinė darbo inspekcija sustabdo tarpvalstybinę paskirtos finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos vykdymo procedūrą tol, kol Europos Sąjungos valstybės narės atitinkama kompetentinga įstaiga ar institucija šiuo klausimu priima sprendimą.

2. Ginčai dėl Valstybinės darbo inspekcijos taikytų priemonių nagrinėjant prašymą dėl finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos išieškojimo arba pranešimą apie sprendimą dėl tokios sankcijos ir (ar) baudos skyrimo nagrinėjami Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Išlaidų atlyginimas

1. Šiame skyriuje nurodytos išieškotų finansinių administracinių sankcijų ir (ar) baudų sumos įskaitomos į valstybės biudžetą.

2. Valstybinė darbo inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užsienio valiuta apskaičiuotą baudą perskaičiuoja į eurus pagal oficialų Lietuvos banko skelbiamą euro ir užsienio valiutų kursą, skelbtą finansinės administracinės sankcijos ir (ar) baudos paskyrimo dieną.

3. Valstybinė darbo inspekcija prisiima visas išlaidas, patirtas teikiant pagalbą prašančiosioms institucijoms pagal šio skyriaus nuostatas.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis. Ginčų sprendimas

1. Ginčai, kylantys tarp darbdavio ir komandiruojo darbuotojo dėl šiame įstatyme nustatytų garantijų nevykdymo ar netinkamo jų vykdymo, gali būti nagrinėjami individualiems darbo ginčams nagrinėti nustatyta tvarka.

2. Komandiruotas darbuotojas, kuris kreipėsi į individualius darbo ginčus nagrinėjantį organą dėl pažeistų jo teisių ar interesų gynybos, negali būti dėl to persekiojamas ir jam negali būti taikomos jo interesus pažeidžiančios priemonės.

3. Jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse yra nustatytos kitokios negu šiame straipsnyje nustatytos taisyklės, taikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių taisyklės.

12 straipsnis. Komandiruojo darbuotojo atstovavimas

Profesinės sąjungos komandiruojo darbuotojo pavedimu gali įstatymų nustatyta tvarka atstovauti jam teisminėse arba administracinėse procedūrose.

13 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

Asmenys, pažeidę šį įstatymą, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos
garantijų komandiruotiems
darbuotojams įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 5 skyrius, 2 tomas, p. 3).

2. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL L 159, p. 11).“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.